PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Mot väster genom Klippiga Bergens paradis.

Connaught-tunnela genom Mount MacDonald, mera än fem mil lång, är den längsta tunnel på den nordamerikanska kontinenten.

FÖR S. C. T., AV Y. M. WILHELMSON.

V.

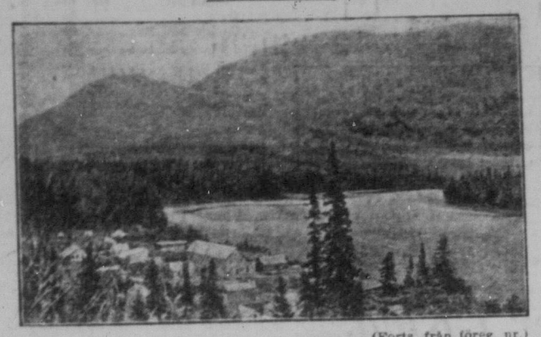

(Forts. från föreg. nr.)

I slutet av min förra artikel nämnde jag, att sedan de märkliga spiraltunnlarna passerats, forsätter tåget förbi stationen Stephen till Field, där tio minuters uppehåll göres för lokombyte och lunch. Den lilla munchraten får nu anses undanstökad, och så, ärade läsare, rulla vi upp ridån för nästa och sista kapitlet om järnvägen genom Klippiga bergen.

* * *

Field — ännu en stad vid foten av höga bergsjättar! Med beundran blickar man upp mot de höga, snöhöljda giganterna, vilka omgiva den lilla staden på alla sidor. Sextusen fot över samhället reser sig det 10,485 fot höga Mount Stephen mot norr och nordost synas Mount Field och Mount Burgess — respektive 8,645 och 6,463 fot — och längst nere i dalen forsar den oroliga Kicking Horse River fram på sin bullersamma färd mot Columbia-floden. Field är utgångspunkten för flera vägar och stigar ledande in bland bergen, där fjälltoppar vattenfall och glaciärsjöar glimma i blått och smaragdgrönt med sagolik prakt. Yoho Valley är lätt uppnådd från Field på utmärkt automobilväg; dalen med samma namn som den nationella parken, Yoho Park, vilken sträcker sig över 476 kvadratmil och gränsar intill Rocky Mountain Park. Namnet "Yoho" är beteckande såväl för dalen som för naturparken. Det är nämligen ett indianord, som uttrycker förvåning och beundran — det vill säga förvåning och beundran inför de praktfulla naturscenerierna i dessa områden. Bland mera betydande sevärdheter i Yoho Valley är Takakkaw Falls och Emerald Lake. Omgivna av en tät skogsdunge av höga granar ligger Takakkaw Falls, där vattnet störtar 1,200 fot i djupet i våldsamma kaskader. Emerald Lake ligger endast sju mil från Field på motsatta sidan av Kicking Horse River. Om upptäckten av denna sjö berättas följande intressanta historia, som leder tillbaka till tiden för Canadian Pacific-järnvägens byggande.

År 1882 hade bland andra även en av de äldsta och mest kända bergsryttarna, Tom Wilson, det ansvarsfulla uppdraget att sköta tillförseln av livsmedel till en skara järnvägsbyggare, vilka just då nått fram till Mount Stephen och Mount Field. En morgon vaknade han för att endast kunna konstatera det föga angenäma förhållandet, att flertalet av hans hästar sprungit bort från lägret under natten. Hästarna behövde han nödvändigt för att kunna föra vidare den tunga packningen av matvaror och redskap, men att söka dem i dessa hundramila öde fjälltrakter var som att leta efter en knappnål i en höstack. Men oförskräckt och energisk som den präktige ryttaren Tom var, begav han sig dock genast åstad mot norr i förhoppning att lyckan skulle vara honom gunstig. Så blev även fallet. Efter en tids sökande träffade han ej endast på sina bortsprungna hästar och infångade dem, utan han upptäckte även mitt inne bland bergen en liten sjö, vars vatten han tyckte strålade likt ädelstenar i solskenet. Därför benämnde han denna sjö "Emerald Lake", eller Smaragdsjön, vilket namn den alltsedan dess fått behålla.

* * *

Mellan Field och Golden löper Canadian Pacific-järnvägen för en sträcka av 35 mil parallellt med Kicking Horse River och går i starka sluttningar för att slutligen vid sistnämnda stad vara 1,500 fot lägre. Å ömse sidor om den trånga floddalen märkas Ottertail Range och Van Horne Range. De markerade skiljaktigheterna mellan dessa båda bergssträckningar kunna väl observeras från tåget. En mil väster om stationen Emerald synes det 11,676 fot höga Mount Goodsir, mot söder, och norrut kan man fröjda sig åt en vacker vy av bergen i President Range. Sedan Palliser passerats, blir den av Kicking Horse River bildade canyon allt djupare, och tåget rullar tätt intill den botande avgrunden, där floden forsar fram kastande upp väldiga vattenkaskader. Kort därpå vidgar den sig åter för att nära Golden slutligen förena sitt vatten med den majestätiska Columbia-River, som går i nordvästlig riktning. Columbia-floden mäter ej mindre än 1,400 mil i längd och är den näst största av floderna i västra delen av den nordamerikanska kontinenten. Från källaren i Upper Columbia Lake löper den genom Lake Windermere mot nordväst förbi Golden till Beavermouth, där den plötsligt svänger av i en tvär krök mot norr förbi Selkirkbergen. Vid Revelstoke möter den åter järnvägen, denna gång på väg mot söder och fortsätter sitt lopp genom Arrow Lakes in i Förenta Staterna för att slutligen utmynna i Stilla havet.

Vid Golden går en bibana ut från huvudlinjen mot söder genom den bördiga Columbia Valley och förbindes vid Colvalli med C. P.-järnvägen gående genom Crows Nest Pass via Cranbrook till Nelson och västerut. Tågen gå två gånger i veckan i vardera riktningen med uppehåll över natten vi den natursköna Lake Windermere. Övriga platser av intresse utefter denna route äro Fort Steele, där livlig gruvdrift bedrives ävensom fruktodling i dalarna, samt Bull River. Denna stad är centralpunkten för en betydande skogsindustri, varjämte kraftstationer äro belägna i trakten, som förse gruvstaden Kimberley med elektrisk kraft.

(Forts.)

Dr. Bergman har behandlat Jöns Perssons hustru. Då gumman blev bra frågade Jöns, hur mycket han var skyldig.

— Tjugu kronor, sade doktorn. Jöns såg litet tveksam ut.

— Tycker ni det var för mycket, frågade doktorn.

— Ja, då ya allt lite drygt, tyckte Jöns.

Han: — Säg mig, min älskade, är du vidskeplig?

Hon: — Det var en besynnerlig fråga, varför frågar du om det.

Han: — Svara mig först.

Hon: — Nej, jag är alldeles inte vidskeplig.

Han: — Då behöver jag alltså inte vara rädd för att omtala för dig, att du är min trettonde förlovade.

Alberta-baptisternas årsmöte.

De svenska baptisterna i Alberta höllo sitt 21:sta årsmöte i Prairie Park baptistförsamling den 14—17 juli 1927.

Väderleken var hela tiden den bästa och anslutningen till mötet var stor. Folk kom från alla håll och man skymtade även en del nya ansikten, vilket vittnade om, att verksamheten går framåt. För första gången i konferensens historia måste vi hålla ett extra möte. Detta hände söndagen den 17, då knappast mer än hälften av de tillståndskomna ryms i kyrkan, varför de andra samlades i ett tält i närheten. Vid ett tillfälle sjöngo de två församlingarna på en gång "Standing on the Promises".

Rapporterna från det senaste verksamhetsåret voro alla av uppmuntrande art. Superintendenten J. Paul Ericksons rapport skildrade hans vittomfattande arbete och gav en inblick i fältets behov samt visade, ått alla kassornas sammanlagda behållning gav den vackra summan av över $5,000. Det bästa i hans rapport var dock, att här och där över fältet hade väckelsens vindar gått fram.

Insamlingen för Jubileumsfonden, som ledes av J. Paul Erickson, hade stigit till $513:20 i kontanter och förbindelser, och man väntar, att den skall nå upp till $1,000.

Superintendenten gjorde tre rekommendationer och dessa blevo av kommitterade rekommenderade och antagna:

1. att för år 1928 tillsammans med Centr. Konferensen insamla minst $3,000 för Baptist Union of Western Canada;

2. att bevilja Dr. M. L. Orchards begäran såtillvida, att vi kvartalsvis låta publicera i "The Western Baptist", vad våra församlingar givit till missionen;

3. att vi bilda en Svenska Baptisternas insamlingskommitte.

O. Larson och P. M. Meyer blevo valda att samverka med den av Centralkonferensen tillsatta kommitten om tre medlemmar.

Ett antal resolutioner antogos enhälligt. Tacksamhetsresolutioner avgåvos till: Allmänna konferensen för det stöd, som den giver vårt fält; konferensstyrelsen; Allmänna Missionären; Brandon College och Prof. C. H. Lager; The Baptist Union; tidningarna "The Alberta Christian Link"; "Svenska Standaret", "The Canadian Baptist", "Canada-Posten" och "Svenska Canada Tidningen"; till C. W. Peterson och döttrar för deras uppoffrande arbete vid byggandet av Fridhem-kyrkan; J. W. White och vänner i Sedgewick för deras del i den till konferensen skänkta egendomen därstädes och till alla församlingarna, som tagit särskilt intresse i evangelii spridande, jämte en uppmaning att flera av våra medlemmar måtte taga mera aktiv del i personligt själavinnande.

Därjämte antogs en nykterhetsresolution.

Nominationskommitten bestod av följande: Ordf. P. M. Meyer; v. ordf. C. Levin; sekr. O. Larson; kassör mrs. J. Paul Erickson; extra medlemmar i styrelsen: J. A. Wingblad, D. Widén, J. Heartberg, C. Levin, E. Larson. I tremannakommitten P. M. Meyer.

Bibelinstitute Kom.: O. Larson, H. A. Sorensen, P. M. Meyer. De följande blevo av ungdomsmötet valda att medverka i denna kommitte: J. Paul Erickson, Ruth Nicholson, Emanuel Carlson och Helen Johnson.

De predikande bröder, som deltogo, voro. P. M. Meyer, J. Paul Erickson, Prof. C. H. Lager, E. G. Hansiell, A. G. Anderson, J. A. Wingblad, H. Nordlund, M. Bergh, C. Levin och O. Larson.

På söndagskvällen uttalade J. Paul Erickson å delegaters och besökares vägnar ett innerligt tack till församlingen jämte pastor och fru för gästvänligheten och en trevlig samvaro. Vi få ej heller glömma att tacka för den myckna, trevliga sång, som vi fingo lyssna till.

Å konferensens vägnar
O. Larson.
Sekreterare.

* * *

Resolution, antagen vid Svenska Baptisternas i Alberta konferens hållen i Killam den 14—17 juli 1927.

We as a Conference resolve to do our outmost in every way in the Future in freeing our land and country from this terrible enemy of ours, namely the intoxicating liquors, which has destroyed so many homes and much happines, and which has driven and is driving so many souls headlong into destruction. Let us all, who are professing Christians, fight this fiend and thereby protect our children and young folks, and also the many homes, which it is rapidly destroying.

Söndagsseglaren: — Är det mycket vatten i båten i dag, Kalle?

Kalle Jungman: — Ja, där är allt en fyra dussin!

Barnens spalt.

Hem och hembygd i Önnemo.

av

ANNE MARIA ROOS.

ÖNNEMO BY.

1.

SÖRGÅRDEN OCH FOLKET DÄR.

BY-TOMTEN NIPPE NAPP.

En gång för länge sedan bodde i Sörgården en bonde, som hette Per Ersson. På hans tid hände det en vacker sommardag, att Nippe Napp, by-tomten, som har uppsikt över hela Önnemo by, gick omkring för att se efter, att allt stod rätt till. Det var ganska nödvändigt just nu, i bråda skördetiden, då mest allt byafolket var ute och skar rågen.

Nippe Napp hade varit överallt, både i stugor och ladugårdar, och nu var han inne hos Per Ersons. På golvet satt en två års pys och lekte helt fridsamt med ett nystan. I en länstol satt hans mormor, som lovat se efter den lille. Hon hade somnat in med glasögonen på näsan och stickstrumpan i knät. Nippe Napp tyckte det var bäst att väcka mormor. Han klättrade upp på stolskarmen och blåste henne i ansiktet.

Mormor öppnade ögonen och blinkade yrvaken. — "Nej tänk", sade hon, "här sitter jag och sover!" Och så tog hon åter fatt i stickstrumpan. I det samma kanstade hon en blick bort till gosse-barnet.

Nippe Napp gick ut ur stugan. Han ställde sig i dörren och såg utöver gården.

"Präktigt skörde-väder de har", mumlade han. Så satte han sig att vila på en hugg-kubbe utanför stugudörren. Hur det var slöt han ögonen och slumrade till ett tag. Rätt som det var for han upp.

"Kära hjärtandes, vad står på?" utbrast han. Han hade hört ett högljutt gråtande.

Det var nedifrån vägen ljudet kom. Där satt en liten pilt på en sten och grät bitterligen. Det var inte någon av byns pojkar, det såg Nippe Napp strax. Men om det också var en utsocknes pojke, så fick man väl ändå lov att gå och höra efter, vad det var åt honom.

Tomtar äro vanligen inte synliga för människor. Men nu gjorde sig Nippe Napp synlig för pysen. Han gick fram till honom och sporde;

— Vad gråter du för?

Pojken tittade upp. — Uhu, sade han och grät än värre, jag må väl gråta. Jag hade en liten hund-valp som heter Snapp, och den har blivit bortar för mig.

— Tror du det blir bättre, om du lipar? frågade tomten.

Pojken tystnade och såg häpen ut. — Nää, sade han. — Nå, torka dig då i ögonen, sade tomten. Pojken lyfte lydigt upp armen och gnodde sig med tröjärmen i ögonen.

— Tala nu om, vad du heter, sade tomten. — Jag heter Ivar, sade pojken. — Och så skall du berätta, var du miste hunden din. — Jag gick igenom skogen, sade pojken, och där var många stigar, så hunden kom bort från mig.

— Då får vi väl gå bortåt skogen, sade tomten, och se, om vi kan finna honom.

— Nu går jag åt höger, sade tomten, så får du gå åt vänster. Den som finner hunden får ropa hallå. För står du?

— Ja, sade pojken. Och så gingo de åt var sitt håll. Rätt som det var fick Nippe Napp höra ett gnällande. Och han varsnade en liten hund-valp, som satt och tjöt så ynkeligt.

—Vad gnäller du för? sade Nippe Napp .

— Jag må väl gnälla, sade hundvalpen och gnällde än värre. Jag gick igenom skogen med en pojke, som heter Ivar, och nu har jag alldeles tappat bort honom.

Och tomten och hunden gingo till vägskälet, och där ropade tomten "hallå", och hunden skällde av alla krafter.

Efter en liten stund kom Ivar springande med andan i halsen. Snapp hoppade upp på honom, och de dansade båda om av förtjusning.

— Nå det var ju bra att ni fick tag i varandra, sade Nippe Napp.

— Men nu skall du väl gå till ditt, Ivar, fortfor tomten, så att du hinner hem, innan det blir mörkt. Var bor du?

— Jag bor inte någon stans, sade pojken.

— Inte det? sade tomten. Har du inte far och mor?

— Nej, de äro döda, sade pojken. Jag har ingen i världen mer än Snapp. Jag är ute att söka mig tjänst.

— Du ser mig just inte stor till det, sade tomten. Vad kan du göra för något?

— Jag kan rida hästar i vall, sade Ivar. Och så kan jag rykta dem.

— Då stiger du väl upp på en stege? sade tomten.

— Ja, sade pojken, eller på en tunna.

Tomten log. Sedan såg han fundersam ut.

— Kanske Per Erson skulle vilja taga dig i sin tjänst, sade han. Han kunde nog behöva en pojke, som gjorde litet små-sysslor vid gården. Kom Ivar, så skall vi gå till byn och höra oss för.

Och tomten och pojken gingo till byn, och hundvalpen skuttade efter.

Per Erson hade just kommit hem från rågåkern. Där hade han varit med om att resa den sista skylen. Nu stod han ute på sin gård och rökte sin pipa, helt förnöjd och belåten åt det granna skörde-vädret.

— Gå fram till honom och fråga, om han vill ta dig i sin tjänst, viskade tomten till Ivar.

Ivar gick fram till bonden, tog av sig mössan och sade:

— Kan det finnas någon tjänst för mig här på gården?

Per Erson såg på pilten och log.

— Jasså, går du utan arbete, du stora karlen? sade han. Vad för arbete gör du helst?

— Jag kan rida hästar i vall, sade pojken, och rykta dem med.

— Männ' det? sade Per Erson och log än bredare. Då stiger du väl upp på en stege?

— Ja, sade pojken, eller på en tunna.

Fader Per skrattade. — Vem har sagt åt dig att spörja mig om tjänst, frågade han.

— Det var en liten gubbe med en röd topp-mössa, sade Ivar.

Nu var det så, att tomten gjort sig synlig för Ivar, men inte för någon annan. Men bonden förstod ju, att det måtte vara tomten, som Ivar talade om. Och han visste, att det var bra att stå väl med denne.

— Nå, då ska' du få bli här, sade han till pojken, så får jag se, vad du kan duga till. Du får tjäna för föda och husrum — är du nöjd med det?

— Ja, sade Ivar. Får min hund mat också?

— Å ja, sade bonden, det går väl för sig.

Så fick Ivar komma in i köket och få sig en tallrik gröt, och ett stycke bröd till hunden. — Pojken får väl bo i drängstugan, sade mor i huset till fader Per. — Men tills jag fått i ordning en bädd där åt honom, kan han ju ligga uppe på hö-skullen. Och så visade hon Ivar och Snapp upp till stall-skullen.

Ivar lade sig ner i det mjuka höet, och den lilla hunden kröp intill honom, och så somnade de så gott, båda två.

En stund senare kom Nippe Napp klivande upp för stegen till hö-skullen och tassade fram till de sovande. Månen sken in genom en springa, och tomten kunde tydligt se den lille pilens runda kinder och det ljusa håret, som stack fram under den trasiga mössan. Med den ena armen tryckte han den lilla hundvalpen till sitt bröst . Hunden gav ibland till ett litet svagt glävsande under sömnen och hans tassar rörde sig. Det syntes, att han drömde, att han var ute och sprang.

Nippe Napp stod en stund och såg på de två. — Stackars små kräk, mumlade han för sig själv. — Jag får lov att se efter er, så ni får det gott och bra.

(Forts.)

Drängen Jonas Olsson, i tjänst hos nämndemannen Erik Persson, blev av denne hänvisad att gå på anvisat ställe i skogen och fälla timmerträd. Om en stund går nämndemannen dit för att se på arbetet och finner så drängen och sin dotter i förtroligt samspråk, men någon trädfällning har ej förekommit. Förehållen det orätta i att ej utföra givna orders, svarar drängen:

— Nämndeman vet väl, att det är bättre att frja än fälla!

Kyrkonotiser från landsorten.

Svenskt möte hålles varje söndag kl. 2 i Riverland Hall, utom den tredje söndagen i månaden, då mötet hålles kl. 4. Söndagsskola strax efter mötet.

På aftonen kl. 7:30 hålles ungdomsmöte eller "Sunday Evening Club" i Riverland Hall.

Alla bjudas välkomna till dessa möten.

Några ändringar om dessa möten annonseras vid mötena.

* * *

Finmark, Ont.

Pastor Pontus Peterson håller kristendomsskola med barnen i skolhuset i Finmark från kl. 2 till kl. 4 e. m. fredagen den 12 augusti. Efter skolans slut hålles gudstjänst. Föräldrar sänden edra barn till kristendomsskolan. Välkomna till gudstjänsten.

Fort William, Ont.

Svenska Lutherska kyrkan, hörnet av Marks och Walsh st.: Söndagen den 7 aug. Bibelklass kl. 10,15 och Högmässa kl. 11 f. m. Kvinnomöte kl. 8 e. m. i kyrkans undervåning. Måndagen den 8 aug. Kristendomsskola kl. 2—4 och Bibelklass kl. 8 e. m. Onsdagen den 10 aug. ungdomsmöte i kyrkans undervåning kl. 8 e. m. Torsdagen den 11 Bönemöte kl. 8 e. m.

Pastor Pontus Peterson.

Port Arthur, Ont

Svenska Lutherska kyrkan, 362 Pearl St.: Söndagen den 7 aug. Aftonsång kl. 7,30 e. m. Tisdagen den 9 aug. Kristendomsskola.

Pastor Pontus Peterson.

Salomos dom.

En man stod inför en neger-fredsdomare för att ha dödat en man och ha stulit hans mulåsna. Det var i Arkansas, just på gränsen till Texas, och det existerade en viss rivalitet mellan staterna, men den färgade domaren försökte alltid vara opartisk.

— Vi ha två slags lag här, sade han, Texas' lag och Arkansas' lag. Vilkendera vill ni dömas efter.

Fången funderade en stund och svafade, att han ville dömas efter Arkansas' lag.

— Då frikänner jeg er för stölden av åsnan och hänger er för att ni dödat mannen.

— Stopp ett ögonblick, domare! sade fången, jeg tar heller Texas' lag.

— All right! sade domaren. Då dömer jag er till böter för att ni dödat mannen och hänger er för att ni stal åsnan.

Kungliga trädgårdsmästare.

Härom dagen bevistade konungen o. drottningen av England en kongress i Edinburgh, vilken sammankallats för att diskutera hygieniska frågor, bostadsproblemet etc. Konungen höll ett vackert tal, vari han framhöll den stora betydelsen för den enskilde och samhället av goda, sunda bostäder. Efter talet anmodades deras majestäter att egenhändigt plantera var sitt träd till åminnelse av besöket. Drottningens träd var en lönn. För att bespara hennes majestät besväret att bantera spaden, hade man hängt upp trädet i en ställning över den lordningsställda gropen, varpå kongressens ordförande överräckte till drottningen en förgylld sax, varmed hon klippte av snöret, som höll uppe trädet, varigenom det av sig självt sjönk ned i önskat läge Drottningen log, (undra på det!), tog upp en slant ur sin handväska och gav ordföranden.

— Om jag inte får betala saxen, yttrade hon, kan den bringa olycka.

Vad slags träd kungen planterade förmäler inte historien Antagligen högg han efter klassiskt mönster av knuten med sin värja.

Tryckfel.

En stockholmstidning har roat sig med att sammanställa några färska tryckfel. De äro i allmänhet inte av det ledsamma slaget. Såsom följer:

60 år fyller i morgon jordbrukaren Anders J. i Backen, full och god.

— — —

Förlovade:
JOHANNES SEBIDELSSON
och
AMANDA SVANSDOTTER.
Stockholm 31—2—1926.
Kärleken får till och med åsnorna till att dansa.

— — —

FOLKETS PARKS TEATERPROGRAM FÖR SOMMAREN.
Bondflicka slagen sanslös och våldförd av en niding.

— — —

FÖRBUNDETS JUBILEUM.
En ny skildring av den obyggliga festen.

— — —

I notisavdelningen återfanns en gång följande tokighet:

1-åring häktad för checkförfalskning.

Och ur världspolitikens annaler i ett huvudstadsblad är följande sensation värd att räddas åt världshistorien:

"STORBRITANNIEN ÄR REDO ATT DISKUTERA VANSKAPLIGA FÖRSLAG."

Eclectric Olja
för människor och djur.
SEDAN 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.
Få det äkta.
PRIS 35c överallt.

Två affärskonkurrenter hade beslutat att bli kompanjoner. De låta alltså en advokat sätta upp ett kontrakt som de skola underteckna. Den ene av dem skakar misstroget på huvudet.

— Är ni inte nöjd med kontraktet? frågar advokaten. Säg bara ut, vad det är ni har att anmärka på .... Ni sätter ju in lika mycket som er kompanjon.

— Jo jag ville bara ha in det här tilläggsd i kontraktet: "I händelse av konkurs, skall vinsten delas i lika delar."

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Great West Permanent Bldg.
Lärare vid Manitoba Law School

JOS. T. THORSON
Barrister etc.
SCARTH, GUILD & THORSON
308 Great West Permanent Bldg.
Privte Phone 44 002. Office 22 768

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRA
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: 86 607
Bardal Blk 843 Sherbrooke St
Orderföreståndare
P. S. BARDAL

Cafe Norden
har bytt ägare, och innehaves numera av
Alfred Egnell.
God och vällagad mat serveras till billigaste priser. Gott kaffe och dagligen nybakade wienerbröd.
GÖR ETT BESÖK
Tidningar Tidskrifter.

The Viking Hotel
785 Main Str. Winnipeg. Tel. 57 685
Bästa Skandinaviska Hotell för den resande publiken. 1sta klass rum. Anguppvärmning. Varmt och kallt vatten. Vänligt bemötande. Pris 75c och en $1.00 per dag.
CHAS. GUSTAFSON, Ägare.

BELL HOTEL
Hörn. Main och Henry, 1 kvarter söder om C. P. R. Station.
Från $1.50 till $2.50 per dygn. Detta hotell har nyligen försetts med nya möbler och undergått en grundlig restauration. Kallt och varmt vatten i alla rum, av vilka 40 äro försedda med bad. Trevlig matsal, endast vit betjäning. Speciella priser för veckor och månader.
D. A. McGILLIS, Ägare. Telefon 28 975

Uppsättning av överlåtelsehandlingar, teckning och utskrivning av försäkringar, juridiska uppdrag, hjälp med uttagning av medborgarepapper m. m. verkställas. Reel behandling.
G. G. THOMPSON
CANWODD, SASK.